

DECIZIA nr. 310 / 2014
privind solutionarea contestatiei formulata de **SC x SRL**,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x/09.09.2013

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Finantelor Publice sector 2 cu adresa nr. x/18.09.2013, inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. x/09.09.2013, completata cu adresa nr.x/19.05.2013, cu privire la contestatia formulata de **SC x SRL** cu sediul in Bucuresti, x, cu sediul procesual ales la Cabinet de Avocat x cu sediul in Bucuresti, str. x.

Obiectul contestatiei, remisa prin posta la 23.08.2013 si inregistrata la Administratia sector 2 a Finantelor Publice sub nr. s/29.08.2013, il constituie Decizia referitoare la obligatii de plata accesorii nr.s/12.07.2013, comunicata la data de 26.07.2013, prin care s-au stabilit accesorii aferente obligatiilor fiscale in suma totala de x lei.

Avand in vedere prevederile art. 205 alin. (1), art. 207 (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **x SRL**.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. SC x SRL solicita anularea deciziei referitoare la obligatii de plata accesorii nr.x/12.07.2013 emisa de Administratia Finantelor Publice sector 2, pentru suma totala de x lei, aratand ca sunt nedatorate pentru urmatoarele motive:

- a fost emisa in baza unor decizii de impunere din oficiu care au fost desfiintate;
- a fost emisa in baza deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.x/12.07.2010 ce a fost anulata prin decizia nr.x/15.05.2012 emisa de DGFPMB;
- societatea nu datoreaza accesorii aferente TVA calculate asupra debitelor stabilite prin deconturile nr. x/20.04.2012 si nr. x/23.07.2012 intrucat se afla in situatia de a recupera TVA.

Desfiintarea actelor administrativ-fiscale mentionate are drept consecinta desfiintarea atat a actelor administrative prin care s-au stabilit creante accesorii cat si a actelor administrativ-fiscale subsecvente, potrivit art.47 alin.(2) din Codul de procedura fiscala.

In concluzie, societatea arata ca decizia referitoare la obligatii de plata accesorii nr. x/12.07.2013 urmeaza a fi desfiintata in conditiile in care sumele de natura TVA mentionate in decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.x/14.07.2010 nu sunt datorate.

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/12.07.2013, Administratia Finantelor Publice sector 2 - Serviciul Evidenta Analitica pe Platitori a stabilit in sarcina SC x SRL dobanzi de intarziere aferente obligatiilor fiscale in suma totala de x lei, in temeiul art.88 lit.c) si art.119 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

Documentele prin care s-au individualizat sumele de plata ce au generat calculul accesoriilor aferente TVA si a obligatiilor salariale sunt:

- decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala cu nr.x/12.07.2010;
- deconturile privind TVA nr. x/20.04.2012 si nr.x/23.07.2012;
- deciziile de impunere din oficiu nr. x/28.12.2012, nr. x/28.12.2012 si nr. x/28.12.2012.

III. Luand in considerare constatările organelor de inspectie fiscala, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare in perioada verificata, invocate de contestatoare si organele de control, se retin urmatoarele:

3.1. Referitor la accesoriile aferente TVA in suma de x lei

Cauza supusa solutionarii este daca organul de solutionare a contestatiei se poate pronunta asupra accesoriilor aferente TVA in suma de x lei, in conditiile in care pe de o parte solutia pronuntata prin Decizia nr.x/15.05.2012 privind solutionarea contestatiei indreptata impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.x/12.07.2010, prin care a fost desfiintata diferenta suplimentara de TVA stabilita ce a generat calculul accesoriilor nu a fost pusa in executare de organul fiscal, iar pe de alta parte stingerea obligatiei de plata a TVA aferenta lunilor martie si iunie 2012 este influentata de punerea in executare a deciziei nr.x/15.05.2012.

In fapt, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/12.07.2013 au fost calculate in sarcina **SC x SRL** accesorii aferente TVA in suma de **x lei** astfel:

- x lei - reprezentand accesorii calculate pe perioada 31.03.2013-30.06.2013 pentru TVA neachitata in suma de x lei din totalul diferentei suplimentare de TVA in suma de x lei stabilita prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.x/12.07.2010, in baza art.88 lit.c si art.119 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, emisa de organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector 2, in baza Raportului de inspectie fiscala nr.x/12.07.2010;

- x lei - reprezentand accesorii calculate pe perioada 31.03.2013-30.06.2013 asupra debitului in suma de x lei stabilit ca obligatie de plata aferenta lunii martie 2012 prin decontul nr.x/20.04.2012;

- x lei - reprezentand accesorii calculate pe perioada 31.03.2013-30.06.2013 asupra debitului in suma de x lei stabilit ca obligatie de plata aferenta lunii iunie 2012 prin decontul nr. x/23.07.2012.

Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.x/12.07.2010 emisa de organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector 2 a facut obiectul contestatiei inregistrate la organul fiscal sub nr.x/09.08.2010, care s-a finalizat prin emiterea de catre Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a Deciziei nr.x/15.05.2012 privind solutionare a acesteia.

Prin aceasta decizie s-a desfiintat Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.x/12.07.2010 in privinta diferentei suplimentare de TVA in suma de x lei (care include si TVA in suma de x lei) accesoriilor aferente TVA in suma de x lei, urmand a se incheia o noua decizie de impunere prin care sa se reanalizeze cauza pentru aceeasi perioada si pentru acelasi impozit.

Pana la data prezentei, organul fiscal nu a pus in executare decizia nr.x/15.05.2012.

Contestatarul sustine faptul ca nu datoreaza TVA stabilita prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.x/12.07.2010 intrucat a fost anulata prin decizia nr.x/15.05.2012 si in consecinta orice accesorii calculate in legatura cu aceasta suma nu sunt datorate de societate.

In drept, in speta sunt incidente prevederile art.119 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobânzi și penalități de întârziere."

De asemenea, spetei ii sunt aplicabile si prevederile art.47 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare:

“(1) Actul administrativ fiscal poate fi modificat, anulat sau desființat în condițiile prezentului cod.

(2) Anularea ori desființarea totală sau parțială, cu titlu irevocabil, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage anularea, desființarea ori modificarea atât a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale individualizate în actele administrative fiscale anulate ori desființate, cât și a actelor administrative fiscale subsecvente emise în baza actelor administrative fiscale anulate sau desființate, chiar dacă actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente au rămas definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare. În acest caz, organul fiscal emitent, din oficiu sau la cererea contribuabilului, va emite un nou act administrativ fiscal, prin care va desființa sau modifica în mod corespunzător actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente.

(3) Se anulează ori se desființează, total sau parțial, chiar dacă împotriva acestora s-au exercitat sau nu căi de atac, actele administrative fiscale prin care s-au stabilit, în mod eronat, creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale prin orice modalitate.”

Din analiza actelor existente la dosarul cauzei se retin urmatoarele:

1. In ceea ce priveste dobanzile de intarziere aferente TVA in suma de x lei se retine ca organele fiscale, respectiv Serviciul Evidenta pe Platitor din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector 2, au emis Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/12.07.2013 prin care s-au stabilit in sarcina contestatareii dobanzi de intarziere aferente TVA in suma de x lei, iar baza de impozitare care a generat calculul acestora il reprezinta TVA suplimentara de plata stabilita prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.x/12.07.2010 si care a fost desfiintata prin decizia nr. x/15.05.2012 in ceea ce priveste TVA in suma de x lei.

2. Referitor la accesoriile aferente TVA in suma de x lei, acestea au fost calculate asupra TVA de plata stabilita chiar de societate pe propria raspundere si declarata prin deconturile de TVA , respectiv asupra TVA in suma de x lei declarata prin decontul de TVA pentru luna martie 2012 si asupra debitului in suma de x lei declarat pentru luna iunie 2012.

Din deconturile de TVA depuse de societate rezulta ca taxa pe valoarea adăugată de plată aferenta perioadei de raportare este in suma de x lei pentru luna martie 2012 si in suma de x lei pentru luna iunie 2012, iar suma de plata pentru fiecare din aceste perioade este influentata de preluarea TVA de rambursat ori de plata din lunile precedente.

De asemenea, din fisa de platitor se retine ca organul fiscal nu a inregistrat decizia nr.x/2012 prin care a fost solutionata contestatia societatii.

Avand in vedere cele mentionate mai sus, prevederile art.47 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, precum și documentele anexate la dosarul cauzei, coroborat cu principiul de drept „*accessorium sequitur principale*” potrivit caruia accesoriul urmeaza principalul si in conformitate cu art.216 alin.(3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, coroborat cu prevederile pct.11.6. din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 450/2013, se va desfiinta decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/12.07.2013 atat pentru suma de **x lei** reprezentând accesorii aferente TVA, intrucat baza de calcul a acestor accesorii a fost desfiintata, cat si pentru suma de **x lei** reprezentând accesorii aferente TVA, intrucat baza de calcul este

influentata de recalcularea dispusa prin decizia nr.x/15.05.2012 si neefectuata de organul fiscal.

3.2. In ceea ce priveste accesoriile in suma de x lei

Cauza supusa solutionarii este daca Serviciul solutionare contestatii se poate pronunta pe fondul cauzei, in conditiile in care accesoriile in suma de x lei stabilite prin decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/12.07.2013 au fost anulate de organul fiscal prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr.x/06.09.2013.

In fapt, prin decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/12.07.2013 s-au stabilit accesorii aferente obligatiilor fiscale stabilite de organul fiscal prin deciziile de impunere din oficiu "160" nr. x/28.12.2012 pentru perioada de raportare martie 2007 si nr. x/28.12.2012 pentru perioada de raportare iunie 2007, nr. x/28.12.2012 pentru perioada de raportare septembrie 2007 prin care s-au stabilit obligatii de plata accesorii in suma totala de x lei pentru contributia de asigurare pentru accidente de munca si boli profesionale datorata de angajator, contributia de asigurari sociale datorata de angajator, contributia individuala de asigurari sociale retinuta de la asigurati, contributia de asigurari pentru somaj datorata de angajator, contributia individuala de asigurari pentru somaj retinuta de la asigurati, contributia pentru asigurari de sanatate de angajator, contributia pentru asigurari de sanatate retinuta de la asigurat si impozitul pe veniturile din salarii si asimilate salariilor.

In referatul cauzei organele fiscale mentioneaza ca urmare a deciziilor de desfiintare a deciziilor de impunere din oficiu pentru perioada de raportare martie, iunie si septembrie 2007 a procedat la scaderea obligatiilor fiscale principale si au fost recalculate accesoriile prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr.x/06.09.2013.

Organul fiscal a recalculat accesoriile in urma contestatiei inregistrata sub nr. x/29.08.2013 prin care a stabilit diferente in minus in suma de x lei prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. x/06.09.2013.

In drept, art.205 alin.(1) si art.206 alin. (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, precizeaza:

"Art.205 -(1) Împotriva titlului de creanta, precum si împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestatie potrivit legii. Contestatia este o cale administrativa de atac si nu înlatura dreptul la actiune al celui care se considera lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în conditiile legii."

(2) Este indreptatit la contestatie numai cel care considera ca a fost lezat in drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.(...)"

Art.206 -(2) Obiectul contestatiei îl constituie numai sumele si masurile stabilite si înscrise de organul fiscal în titlul de creanta sau în actul administrativ fiscal atacat, (...)"

coroborat cu prevederile pct.11.1, lit.c) din OPANAF nr.450/2013 privind care stipuleaza:

" Contestatia poate fi respinsa ca:

(...)

c)- fiind fara obiect, in situatia in care sumele si masurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat (...)."

Urmare contestatiei formulata de societate si motivelor invocate de aceasta in sustinere cu privire la faptul ca au fost anulate deciziile de impunere din oficiu aferente perioadei ianuarie-septembrie 2007, organul fiscal a procedat la recalcularea accesoriiilor fiind emisa in acest sens decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma

corecțiilor evidentei fiscale nr.x/06.09.2013 prin care au fost scazute accesoriile calculate eronat.

Fata de cele prezentate, contestatia formulata de societate pentru accesorii in suma de x lei urmeaza a fi respinsa pentru **ca fiind ramasa fara obiect**, intrucat organul fiscal a raspuns solicitarii contestatarei.

3.3. Referitor la accesorii in suma de x lei

Cauza supusa solutionarii este dacă Serviciul soluționare contestații se poate investi în soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care contestatara nu prezinta motivele de fapt si de drept pe care isi întemeiaza contestatia.

In fapt, prin corectarea evidentei fiscale in baza deciziei nr. x/06.09.2013 prin care sau stabilit diferente in minus la accesoriile stabilite prin decizia referitoare la obligatii de plata accesorii nr.x/12.07.2013 emisa AFP Sector 2 au ramas in sarcina societatii accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii in suma de x lei, a contributiei de asigurare pentru accidente de munca si boli profesionale datorata de angajator in suma de x lei si a contributiei de asigurari pentru somaj datorata de angajator in suma de x lei, respectiv accesorii in suma totala de x lei.

Prin contestatia formulata, contestatara nu prezinta argumente, motive de fapt si de drept cu privire la suma contestata de x lei.

In drept, in conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicat:

“Art. 206 - (1) Contestatia se formuleaza în scris si va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se întemeiaza;

e) semnatura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum si stampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calitatii de împuternicit al contestatorului, persoana fizica sau juridica, se face potrivit legii.”

De asemenea, pct. 2.5 si pct. 11.1. din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 450/2013:

“2.5. Organul de solutionare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt si de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.

“11. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 216 din Codul de procedură fiscală - Soluții asupra contestației

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

(...)

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;”.

Din dispozițiile legale citate mai sus, se reține că în contestație societatea trebuie să menționeze atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, în caz contrar contestația urmând a fi respinsă ca nemotivată.

Se reține că, în ceea ce privește suma de x lei, societatea nu a înțeles să-și motiveze în niciun fel contestația, respectiv nu a depus niciun document în susținerea propriei cauze, nu a prezentat situația de fapt și nu a invocat niciun articol de lege în apărarea sa, astfel încat pentru accesoriile in suma totala de **x lei**, reprezentând accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii in suma de x lei, a contributiei de asigurare

pentru accidente de munca si boli profesionale datorata de angajator in suma de x lei si a contributiei de asigurari pentru somaj datorata de angajator in suma de x lei, organul de soluționare a contestației neputându-se substitui contestatarei cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a înțeles să conteste aceste sume, conform prevederilor pct.2.5. din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează „*organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv*”.

Fata de cele prezentate, contestatia societatii pentru acest capat de cerere se va respinge ca nemotivata.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art.47, art.119, art.205,, art.206 si art. 216 alin.(3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata si pct. 2.5., pct.11.1. din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 450/2013,

DECIDE

1.Desfiinteaza in parte Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/12.07.2013 prin care s-au stabilit in sarcina **SC x SRL**, accesorii aferente TVA in suma totala de x lei, urmand ca Administratia sector 2 a Finantelor Publice sa recalculeze accesoriile in functie de rezultatele reverificarii dispuse prin Decizia nr.x/15.05.2012.

2. Respinge in parte ca fiind ramasa fara obiect contestatia formulata de **SC x SRL** in ceea ce priveste accesoriile in suma de x lei stabilite prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/12.07.2013, emisa de Administratia sector 2 a Finantelor Publice, intrucat aceasta suma a fost revizuita prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. x/06.09.2013.

3. Respinge in parte ca nemotivata si nesustinuta cu documente contestatia formulata pentru suma de x lei reprezentand accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii, contributiei de asigurare pentru accidente de munca si boli profesionale datorata de angajator si a contributiei de asigurari pentru somaj datorata de angajator.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.